Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: Кж1-1370/17
Дана: 05.12.2017. године
К р а г у ј е в а ц

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Александра Блануше, председника већа, Љубодрага Вуковића и Олге Пековић, чланова већа, са вишим судијским помоћником Данијелом Вранић, записничарем, у кривичном предмету осуђеног АА, због кривичног дела тешка крађа из чл. 204. ст. 1. тач.1 КЗ и др, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против пресуде Основног суда у Крагујевцу Кв.бр.874/17 од 30.10.2017. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2017.године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈАЊЕМ жалбе осуђеног АА, **УКИДА СЕ** пресуда Основног суда у Крагујевцу Кв.бр.874/17 од 30.10.2017. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Крагујевцу Кв.бр.874/17 од 30.10.2017. године, делимично је усвојен захтев осуђеног АА, па су под ставом I изреке, преиначене само у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде Основног суда у Крагујевцу Кв-608/17 од 16.08.2017. године, којом је АА осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 5 (пет) месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у екстрадиционом притвору по пресуди Основног суда у Крагујевцу 5К-9375/10 од 28.03.2014. године, и то од 15.06.2016. године до 16.09.2016. године, као и на издржавању казне затвора по наведеној пресуди од 16.09.2016. године до 13.04.2017. године, као и време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Крагујевцу 5К-500/10 од 28.08.2014. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-1815/14 од 22.01.2015. године и то почев од 13.04.2017. године, и правноснажна пресуда Основног суда у Крагујевцу Кв-799/11 од 26.09.2011. године, којом је АА осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 9 (девет) месеци, коју је издржао у КПЗ Пожаревац- Забела у периоду од 29.03.2011. године, до 29.07.2012. године, па је на основу члана 60. став 2. тачка 2. Кривичног законика (КЗ) и члана 62. став 1. КЗ, као и одредбе члана 552. став 1. тачка 1. Законика о кивичном поступку (ЗКП), осуђен на јединсвену казну затвора у

трајању од 5 (пет) година и 1(једног) месеца у коју казну му се урачунава време проведено на издржавању казне затвора по правноснажној пресуди Кв-799/11 од 26.09.2011. године, као и време које је провео на издржавању казне затвора по правноснажној пресуди Основног суда у Крагујевцу Кв-608/17 од 16.08.2017. године.

Истом пресудом под ставом II изреке, одбијен је као неоснован захтев осуђеног АА, у делу за изрицање јединствене казне, преиначењем одлуке о казни, изречене пресудом Основног суда у Крагујевцу 11К-276/13 од 01.03.2013. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-4254/13 од 18.09.2013. године, којом је осуђен на казну затвора у трајању од 1(једне) године и 8 (осам) месеци.

Против ове пресуде жалбу је благовремено изјавио осуђени АА, због непотпуно утврђеног чињеничног стања, а из садржине жалбе произилази да се иста побија и због битних повреда одредаба кривичног поступка у смислу одсуства разлога о чињеницама које су предмет доказивања, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, усвоји жалбу и донесе пресуду у смислу жалбених навода.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу поднеском Ктж-1381/17 од 04.12.2017. године, дао је предлог да Апелациони суд у Крагујевцу одбије као неосновану жалбу осуђеног и потврди пресуду Основног суда у Крагујевцу Кв.бр.874/17 од 30.10.2017. године.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби у смислу чл. 451 ст. 1 ЗКП, па је по оцени свих жалбених навода и предлога, као и предлога Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, нашао:

Жалба је основана.

Првостепена пресуда донета је уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 тач.2 ЗКП, на коју се основано указује жалбом осуђеног. Наведена повреда се огледа у томе што пресуда не садржи разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, а од којих зависи испуњеност услова за изрицање јединствене казне, те због тога није могуће испитати правилност и законитост пресуде.

Одлучујући о захтеву осуђеног АА, за изрицање јединствене казне по правноснажним пресудама Основног суда у Крагујевцу Кв-608/17 од 16.08.2017. године, Основног суда у Крагујевцу Кв-799/11 од 26.09.2011. године и Основног суда у Крагујевцу 11К-276/13 од 01.03.2013. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-4254/13 од 18.09.2013.године, Основни суд у Крагујевцу је побијаном пресудом, делимично усвојио захтев осуђеног, па је преиначио у погледу одлуке о казни, правноснажне пресуде Основног суда у Крагујевцу Кв-608/17 од 16.08.2017. године и Основног суда у Крагујевцу Кв-799/11 од 26.09.2011. године, и АА осудио на јединствену казну затвора као у изреци побијане пресуде под ставом I, док је под ставом II изреке, одбио као неоснован захтев осуђеног за изрицање јединствене казне у погледу пресуде Основног суда у Крагујевцу

11К-276/13 од 01.03.2013. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-4254/13 од 18.09.2013.године.

Образлажући закључак у одбијајућем делу пресуде, првостепени суд наводи да је осуђени кривично дело по пресуди Основног суда у Крагујевцу 11К-276/13 од 01.03.2013. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-4254/13 од 18.09.2013.године, извршио дана 13. и 14.01.2013. године, односно након што је издржао казну затвора изречену ранијом пресудом Основног суда у Крагујевцу Кв-799/11 од 26.09.2011. године, за коју је увидом у извештај референта за извршење кривичних санкција Основног суда у Крагујевцу утврђено да је осуђени издржао у периоду од 29.03.2011. године, до 29.07.2012. године.

Међутим, првостепени суд је пропустио да утврди када је осуђени започео издржавање казне по пресуди Основног суда у Крагујевцу 11К-276/13 од 01.03.2013. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-4254/13 од 18.09.2013.године, и да ли су према времену када је осуђени започео издржавање казне по наведеној пресуди, испуњени услови за изрицање јединствене казне са пресудом Основног суда у Крагујевцу Кв-608/17 од 16.08.2017. године, имајући у виду да првостепени суд налази да је осуђени кривично дело по пресуди Основног суда у Крагујевцу Кв-608/17 од 16.08.2017. године, извршио дана 12/13.09.2009. године (пресуда Основног суда у Крагујевцу 5К-500/10 од 28.08.2014. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-1815/14 од 22.01.2015. године), у току 2010. године (пресуда Основног суда у Крагујевцу 5К-9375/10 од 28.03.2014. године).

Одредбом чл. 62.ст. 1 КЗ, између осталог прописано је, ако се осуђеном лицу суди за кривично дело учињено пре него што је започео издржавање казне по ранијој осуди или за кривично дело учињено за време издржавања казне затвора или малолетничког затвора, суд ће изрећи јединствену казну за сва кривична дела применом одредаба чл. 60. овог законика, узимајући раније изречену казну као већ утврђену.

Дакле, по налажењу Апелационог суда, испуњени су услови за изрицање јединствене казне по више пресуда, (у конкретном случају по три пресуде), када су према времену када је осуђени започео издржавање казне по ранијој осуди, (не само по најранијој), испуњени услови за изрицање јединствене казне са једном од пресуда за коју се тражи спајање.

Код таквог стања ствари, основано се у жалби осуђеног указује да одлучне чињенице од значаја за доношење правилне и законите пресуде нису потпуно и правилно утврђене, те се због тога правилност и законитост побијане пресуде не може са сигурношћу испитати, па је укидање првостепене пресуде било нужно.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити недостатке на које му је указано овим решењем, те ће након што утврди време када је осуђени започео издржавање казне по пресуди Основног суда у Крагујевцу 11К-276/13 од 01.03.2013. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-4254/13 од 18.09.2013.године, бити у могућности да утврди испуњеност услова за преиначење наведених пресуда у погледу одлуке о казни, прописаних у одредби чл. 62 ст. 1 КЗ и

одредбе чл. 552 ст. 1 тач. 1 ЗКП, при чему ће за своју одлуку дати довољне и јасне разлоге.

Са изнетих разлога, на основу чл. 458. ЗКП, одлучено је као у изреци.

Записничар **Председник већа-судија**
Данијела Вранић, с.р. **Александар Блануша, с.р.**